

Хронічно закохана...

Бібліотекознавець Ніна Михайлівна БЕРЕЗУК — фанат! Адже все, що стає об'єктом її дослідження, одразу ж знаходить місце в її серці. Особливе місце в ньому посідає Каразінський університет. «Це свято, яке завжди зі мною», — говорить про нього Ніна Михайлівна.

Перше знайомство Н. М. Березук із університетом відбулося в грудні 1962 р., коли вона прийшла сюди на посаду старшого бібліотекаря. А потім була розлука, що тривала понад 20 років. І

у 1992 р. на запрошення директора ЦНБ Е. В. Балли Ніна Михайлівна знову знайшло своє місце в кількатисячному університетському колективі. Працюючи над створенням музею праць учених університету, Н. М. Березук опинилася історією ЦНБ. Саме тоді вона зустріла своє перше історіографічне кохання — вихованця Харківського університету К. І. Рубинського, який університетській бібліотеці майже 40 років життя, але був незаслужено втрачений. Ніна Михайлівна — автор понад 70 публікацій, які допомогли заново відкрити для української культури ім'я цього видатного українського бібліотечника та багато невідомих сторінок з історії університетської бібліотеки. А потім у її житті з'явилася ще більш знакова для університету людина — Каразін. «Я захопилася постаттю Каразіна і захворіла. Відтоді перебуваю в хронічному захворюванні», — жартує Ніна Михайлівна. Вона відтворила біографію родини Василя Назаровича Каразіна, зв'язок його нащадків із Харківським університетом. Ось чому особливо їй кілька років тому було дуже боляче чути нападки харківських телевізійників, мовляв, Каразін — авантюрист,

такий собі Остап Бендер, розпусник та неук...

Чим глибше занурювалася Ніна Михайлівна в величезний масив архівних документів, тим більше відкривалося їй невідомих сторінок історії університету та її бібліотеки. Зокрема, вона дослідила період 20-х-30-х рр. XX ст., невідомий дотепер, а також період існування бібліотеки в буремні роки Великої Вітчизняної війни, повернула імена самовідданих людей, що в ті страшні часи зберегли для нас безцінну колекцію.

На початку нового тисячоліття виникла ідея створення історії вузівських бібліотек Харкова. За її втілення взялася проф. В. І. Астахова, ректор Харківського гуманітарного інституту «Народна українська академія». Ніна Михайлівна не лише створила для цієї колективної монографії нарис «Дорога довжиною в 200 років», присвяченій Центральній науковій бібліотеці, а й виступила науковим редактором видання. Звичайно ж, вона стала ініціатором написання історії ЦНБ. Видання «Бібліотека Харківського національного університету за 200 років 1805—2005», підготовлене Ніною Михайлівною та її колегами І. Г. Левченко та Р. П. Чигриновою, невдовзі буде представлено громадськості!..

Так багато вже зроблено, але зупинятися на досягнутому Н. М. Березук не збирається, адже білих плям в історії університету вистачить на кілька поколінь дослідників.

М. ІВАНІНА.

Universitas mundus scientiarum est!

Харківський

УНІВЕРСИТЕТ

ЗАГАЛЬНО-
УНІВЕРСИТЕТСЬКА
ГАЗЕТА

№ 1
(3880)

ВІВТОРОК
2 січня
2007 р.

Ціна договірна

Газета нагороджена Почесною грамотою Державного комітету у справах преси, телебачення та радіомовлення України.